

Kasper og Nalle flytter

Har du nogensinde prøvet at flytte? Lagt alle dine puslespil og bøger i en stor papkasse og puttet bamserne, også din yndlings, ned i en sort plastikpose? Har du mon set din far bære kassen og posen med bamsen ned til en stor lastbil og bagefter sat dig i dit gamle, tomme værelse og set på de triste og måbende, ensomme stikkontakter?

Kasper havde siddet sådan. I stilheden havde han lyttet til væggene og prøvet at lære sig tapeternes mønstre. Prøvet at huske dem. Flere gange. Han havde siddet på skødet af mor, som fortalte ham den store, spændende nyhed om de nye kammerater og det fine, nye hus. Og han havde hver gang mærket, hvordan tankerne kunne komme til at stå helt stille inde i ham. Ligesom Märklintoget, når farfar havde forbundet kablerne til sporskiftet forkert.

Mor havde kaldt på ham og strøget hans pandehår væk fra hans øjne. Hun havde pillet ved sin perlekæde og set ud ad vinduet, mens hun fortalte ham, at far havde fået nyt arbejde. I Ålborg. Det var ikke så langt væk. Og det ville blive godt alt sammen. Han skulle nok få lov at beholde Nalle, mens de skulle vente.

Der var ikke noget af det mor sagde, som var sandt. Det blev ikke godt. Han var ligeglad med hvor langt der var. Han var også ligeglad med, om der var to eller tre gynger på den nye legeplads. Eller om genboen havde to eller tre dumme piger. Han så på den brune bamse med den ternede sløjfe og den skæve, sorte snude. Det kunne ikke vente.

Kaspers tanker fór frem i et ryk i stedet for at stå stille på sporet og vente på at signalet til sporskifte skulle blinke. Det var ligesom hvis de sidste vogne kørte hurtigere end de forreste, så hele togstammen af tanker væltede ned på pladen og ind i alle stationsbygningerne.

Han greb fat med begge hænder om perlekæden. Og i samme øjeblik mor så ham i øjnene, rev han til. Alle perlerne hoppede som nyudklækkede haletudse-børn hen over stuegulvet. Mor så måske godt at Kasper rakte ud efter sukkerskålen, men måske var der også vrøvl med hendes sporskifte, for hendes arme hang helt slapt ned langs siden, da Kasper tømte sukkeret ud over hendes fødder. Så trak han i dugen. Og før kaffekoppen landede henne under vindueskarmen, var Kasper og Nalle på vej ned ad trappen og over til farfar.